

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 751/06
07.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Spasića, predsednika veća, Ljiljane Ivković-Jovanović, Nadežde Radević, Mihaila Rulića i Snežane Andrejević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca-protivtuženog AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženog-protivtužioca DZ SCG - Ministarstvo odbrane Vojnograđevinska direkcija Beograd iz Beograda, koju zastupa Direkcija za imovinsko-pravne poslove MO Beograd, radi utvrđenja i iseljenja, odlučujući o reviziji tužioca-protivtuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.4960/05 od 14.7.2005.godine, u sednici veća održanoj dana 7.9.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca-protivtuženog AA izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.4960/05 od 14.7.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P.br.5280/03 od 25.1.2005. godine, stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca-protivtuženog AA, kojim je tražio da se utvrdi da tužilac ima svojstvo zakupca stana VV, te da isti stan može otkupiti zaključenjem ugovora o otkupu stana, što je tuženi-protivtužilac dužan priznati i trpeti, kao neosnovan. Stavom drugim izreke usvojen je protivtužbeni zahtev tuženog-protivtužioca, pa je obavezan tužilac-protivtuženi da se sa svim licima i stvarima iseli iz stana VV, te da tako ispražnjen stan preda tuženom na slobodno raspolaganje. Stavom trećim izreke obavezan je tužilac da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 146.400,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.4960/05 od 14.7.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena je navedena prvostepena presuda.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom tužilac pobija drugostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku, revizijski sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje se ukazuje u reviziji, jer dati razlozi o odlučnim činjenicama nisu u suprotnosti sa izvedenim dokazima.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, nosilac stanarskog prava na stanu VV, bio je sada pok. PP na osnovu ugovora o korišćenju stana zaključenim 1966. godine. Navedenim ugovorom predviđeno je da će otac tužioca, sada pok. PP stan koristiti zajedno sa članovima domaćinstva i to suprugom GG i sinovima ĐĐ i DD. U predmetnom stanu stanovali su sve do svoje smrti roditelji tužioca i njegov brat ĐĐ koji je nastavio da stan koristi posle smrti roditelja. Brat tužioca, ĐĐ, preminuo je __. godine. Tužilac se odjavio sa adrese spornog stana 23.1.1978. godine, od kada je zajedno sa suprugom i sinom prijavljen i stanovao je na adresi EE, sve do __.1996.godine, kada se ponovo prijavio na adresu predmetnog stana. Tužilac je nakon smrti svog brata izdavao sporni stan podstanarima. Sada pok. PP, kao zakupac stana, podneo je tuženom zahtev za otkup istog, za koji zahtev je dobio saglasnost tuženog, ali ugovor o otkupu stana nikada nije zaključen.

Imajući u vidu da tužilac nije bio član porodičnog domaćinstva ranijeg zakupca stana, sada pok. PP, jer u vreme zaključenja ugovora o zakupu pa do smrti zakupca Zorana, nije stanovao sa njim u stanu niti je bio član njegovog porodičnog domaćinstva, pravilan je pravni zaključak nižestepeni sudovi da je tužbeni zahtev tužioca neosnovan a protivtužbeni zahtev tuženog osnovan. Pravilno je primenjeno materijalno pravo iz člana 34. stav 2. Zakona o stanovanju ("Službeni glasnik RS", br. 50/92), kada je odlučeno kao u izreci prvostepene presude. Za takvu odluku nižestepeni sudovi su dali valjane razloge koje prihvata i revizijski sud, tako da se u reviziji tužioca neosnovano ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava.

Prema odredbama člana 398. stav 2. Zakona o parničnom postupku, revizija se ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, tako da nisu mogli biti predmet ocene revizijskog suda navodi revizije koji se svode na ocenu izvedenih dokaza i na osporavanje pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja.

Navodi u reviziji da je materijalno pravo pogrešno primenjeno nisu osnovani. Revizijski sud nije detaljno obrazložio presudu jer je zaključio da to nije potrebno zbog toga što se u reviziji ponavljaju žalbeni razlozi, a

obrazlaganjem presude ne bi se postiglo novo tumačenje prava niti doprinelo ujednačenom tumačenju prava (član 405. stav 2. ZPP).

Na osnovu navedenog, primenom člana 405. stav 1. Zakona o parničnom postupku, revizija je kao neosnovana odbijena.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Spasić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz